

- Εσφαλμένη μη θεώρηση του εξεταζόμενου μέτρου ως μέτρου γενικού χαρακτήρα, ομοίως κατά παράβαση του άρθρου 107 ΣΛΕΕ.
- Εσφαλμένη εκτίμηση της ύπαρξης εξαίρεσης από το κοινό εθνικό καθεστώς ως πλαίσιο αναφοράς, κατά παράβαση του άρθρου 107 ΣΛΕΕ.

Η αναιρεσείουσα ισχυρίζεται ότι το Γενικό Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης υπέπεσε σε διάφορες παραβάσεις του άρθρου 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ και της αρχής της φορολογικής ουδετερότητας και, από διάφορες απόψεις, συμπλήρωσε κατ' ουσίαν ή και υποκατέστησε το σκεπτικό της Επιτροπής στην προσβαλλόμενη απόφαση με το δικό του σκεπτικό, πράγμα που αποτελεί αφ' εαυτού βάσιμο λόγο αναιρέσεως της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως.

⁽¹⁾ Απόφαση της 15ης Νοεμβρίου 2018, Sigma Alimentos Exterior κατά Επιτροπής (T-239/11, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2018:781).

⁽²⁾ Απόφαση 2011/282/ΕΕ της Επιτροπής, της 12ης Ιανουαρίου 2011, σχετικά με τη φορολογική απόσβεση χρηματοοικονομικής υπεραξίας για τη συμμετοχή σε ξένο μετοχικό κεφάλαιο αριθ. C 45/07 (πρώην NN 51/07, πρώην CP 9/07) εφαρμοσθείσα από την Ισπανία (ΕΕ 2011, L 135, σ. 1).

⁽³⁾ Απόφαση της 21ης Δεκεμβρίου 2016, Επιτροπή κατά World Duty Free Group κ.λπ. (C-20/15 P και C-21/15 P, EU:C:2016:981).

Αναίρεση που άσκησε στις 25 Ιανουαρίου 2019 η World Duty Free Group, S.A., πρώην Autogrill España, S.A., κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (ένατο πενταμελές τμήμα) στις 15 Νοεμβρίου 2018 στην υπόθεση T-219/10 RENV, World Duty Free Group κατά Επιτροπής

(Υπόθεση C-51/19 P)

(2019/C 112/36)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Διάδικοι

Αναιρεσείουσα: World Duty Free Group, S.A., πρώην Autogrill España, S.A. (εκπρόσωποι: J. Buendía Sierra, E. Abad Valdenebro, R. Calvo Salinero και A. Lamadrid de Pablo, abogados)

Παρεμβαίνοντες πρωτοδίκως υπέρ της αναιρεσείουσας: Βασίλειο της Ισπανίας, Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας και Ιρλανδία

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Η αναιρεσείουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- Να αναιρέσει την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 15ης Νοεμβρίου 2018·
- Να δεχθεί την προσφυγή ακυρώσεως και να ακυρώσει τελεσίδικα την προσβαλλόμενη απόφαση· και
- Να καταδικάσει την Ευρωπαϊκή Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι αναιρέσεως και κύρια επιχειρήματα

Στις 15 Νοεμβρίου 2018 το Γενικό Δικαστήριο εξέδωσε απόφαση στην υπόθεση T-219/10 RENV, World Duty Free Group, S.A. κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής ⁽¹⁾, κατά της οποίας στρέφεται η αίτηση αναιρέσεως. Η απόφαση απορρίπτει την προσφυγή της αναιρεσείουσας κατά της απόφασης της Ευρωπαϊκής Επιτροπής της 28ης Οκτωβρίου 2009 ⁽²⁾, σχετικά με το «χρηματοοικονομικό εμπορικό κεφάλαιο» το οποίο διέπεται από το άρθρο 12.5 του ισπανικού νόμου περί φόρου εταιριών.

Προς στήριξη της αναίρεσής της, η αναιρεσείουσα επικαλείται έναν και μόνον λόγο αναιρέσεως, ο οποίος αφορά τα νομικά σφάλματα στα οποία υπέπεσε η αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση κατά την ερμηνεία του άρθρου 107, παράγραφος 1, της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, σε σχέση με την έννοια του «επιλεκτικού χαρακτήρα».

Ειδικότερα, με την αίτηση αναιρέσεως προβάλλεται ότι η αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση έσφαλε:

- κατά τον προσδιορισμό του συστήματος αναφοράς κατά το πρώτο στάδιο της εξέτασης του επιλεκτικού χαρακτήρα·
 - κατά τον προσδιορισμό του πρίσματος υπό το οποίο πρέπει να συγκρίνονται οι διάφορες πραγματικές και νομικές καταστάσεις στο δεύτερο στάδιο της εξέτασης του επιλεκτικού χαρακτήρα·
 - κατά συνέπεια, έσφαλε και κατά την κατανομή του βάρους αποδείξεως και κατά την εφαρμογή της αρχής της αναλογικότητας·
 - επικουρικός, κατά την ανάλυσή του σε σχέση με την υποτιθέμενη μη απόδειξη της αιτιώδους σχέσης μεταξύ της αδυναμίας των εταιριών να συγχωνεύονται στο εξωτερικό και της απόκτησης συμμετοχών στο εξωτερικό· και
 - επικουρικός, καθόσον απέρριψε τη δυνατότητα διακρίσεως κατά την εφαρμογή του μέτρου αναλόγως του ποσοστού ελέγχου.
- Η απόφαση όχι μόνον ακολούθησε εσφαλμένο από νομικής άποψης σκεπτικό, αλλά υποκαθιστά σε διάφορα από τα ως άνω σημεία το σκεπτικό της απόφασης της Επιτροπής με χωριστό δικό της σκεπτικό, υποπίπτοντας έτσι σε επιπλέον νομικά σφάλματα.

⁽¹⁾ Απόφαση της 15ης Νοεμβρίου 2018, World Duty Free Group κατά Επιτροπής (T-219/10 RENV, EU:T:2018:784).

⁽²⁾ Απόφαση 2011/5/EK της Επιτροπής, της 28ης Οκτωβρίου 2009, σχετικά με τη φορολογική απόσβεση χρηματοοικονομικού εμπορικού κεφαλαίου για τη συμμετοχή σε ξένο μετοχικό κεφάλαιο υπό τον αριθμό C 45/07 (πρώην NN 51/07, πρώην CP 9/07) εφαρμοσθείσα από την Ισπανία (ΕΕ 2011, L 7, σ. 48).

Αναίρεση που άσκησε στις 25 Ιανουαρίου 2019 η Banco Santander, S.A., κατά της απόφασης που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (ένατο τμήμα) στις 15 Νοεμβρίου 2018 στην υπόθεση T-227/10, Banco Santander, S.A. κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής

(Υπόθεση C-52/19 P)

(2019/C 112/37)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Διάδικοι

Αναιρεσείουσα: Banco Santander, S.A. (εκπρόσωποι: J. Buendía Sierra, E. Abad Valdenebro, R. Calvo Salinero και A. Lamadrid de Pablo, abogados)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Η αναιρεσείουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- Να αναίρεσει την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 15ης Νοεμβρίου 2018·
- Να δεχθεί την προσφυγή ακυρώσεως και να ακυρώσει τελεσίδικα την προσβαλλόμενη απόφαση· και
- Να καταδικάσει την Ευρωπαϊκή Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι αναιρέσεως και κύρια επιχειρήματα

Στις 15 Νοεμβρίου 2018 το Γενικό Δικαστήριο εξέδωσε απόφαση στην υπόθεση T-227/10, Banco Santander, S.A. κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής⁽¹⁾, κατά της οποίας στρέφεται η αίτηση αναιρέσεως. Η απόφαση απορρίπτει την προσφυγή της αναιρεσείουσας κατά της απόφασης της Ευρωπαϊκής Επιτροπής της 28ης Οκτωβρίου 2009⁽²⁾, σχετικά με το «χρηματοοικονομικό εμπορικό κεφάλαιο» το οποίο διέπεται από το άρθρο 12.5 του ισπανικού νόμου περί φόρου εταιριών.

Προς στήριξη της αναίρεσής της, η αναιρεσείουσα επικαλείται έναν και μόνον λόγο αναιρέσεως, ο οποίος αφορά τα νομικά σφάλματα στα οποία υπέπεσε η αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση κατά την ερμηνεία του άρθρου 107, παράγραφος 1, της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, σε σχέση με την έννοια του «επιλεκτικού χαρακτήρα».